

Sygn. akt II K 384/17

Dnia 14 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Maciaszek

Protokolant: starszy sekr. sąd. Agnieszka Dębowa

w obecności Prokuratora ---

po rozpoznaniu dnia 11.05.2017r., 08.06.2017r., 24.08.2017r., 14.09.2017r.

sprawy

1.A. S. (1) syna R. i K. z domu K., ur. (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 02 lipca 2015r do dnia 03 lipca 2015r w miejscowości (...) gmina M. z niezabezpieczonych pomieszczeń gospodarczych zabrał w celu przywłaszczenia kosę spalinową m-ki S. model FS 56 o wartość 600 zł, piłę łańcuchową spalinową m-ki S. koloru pomarańczowego o wartości 100 zł oraz piłę łańcuchową m-ki H. koloru czerwonego o wartości 40 zł powodując łączne straty w wysokości 740 zł na szkodę M. W. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

II. w okresie od 25 maja 2016r do dnia 27 maja 2016r w miejscowości K. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z A. H. (1) po uprzednim wyłamaniu zamków w koparce m-ki V. dostał się do wnętrza pojazdu skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwa akumulatory o łącznej wartości 1188,67 zł, dwa głośniki o łącznej wartości 150 zł, lampę błyskową koloru pomarańczowego 730 zł, dwa reflektory o łącznej wartości 290 zł oraz olej napędowy w ilości 300 litrów wartości 1227 zł powodując łączne straty w wysokości 3585,67 zł przy czym w wyniku włamania do pojazdu dokonał uszkodzenia jego elementów w postaci wyłamania zamków, korka wlewu paliwa, osłony, klapy i uchwyty oraz wybicia szyby, których łączna wartość wyniosła 8770 zł, powodując łączne straty w kwocie 12355,67 zł na szkodę K. K. (2)

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w okresie od 14 sierpnia 2016r do dnia 15 sierpnia 2016r w miejscowości M. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z A. H. (1) po uprzednim wyłamaniu drzwiczek zabezpieczających w czterech automatach do gier, z ich wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia kasetki z zawartością bilonu w kwocie 1091 zł czym działał na szkodę M. P. w K.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

2.A. H. (1) syna T. i J. z domu S., ur. (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

IV. w okresie od 25 maja 2016r do dnia 27 maja 2016r w miejscowości K. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1) po uprzednim wyłamaniu zamków w koparce m-ki V. dostał się do wnętrza pojazdu skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwa akumulatory o łącznej wartości 1188,67 zł, dwa głośniki o łącznej wartości 150 zł, lampę błyskową koloru pomarańczowego 730 zł, dwa reflektory o łącznej wartości 290 zł oraz olej napędowy w ilości 300 litrów wartości 1227 zł powodując łączne straty w wysokości 3585,67 zł przy czym w wyniku włamania do pojazdu dokonał uszkodzenia jego elementów w postaci wyłamania zamków, korka wlewu paliwa, osłony, klapy i uchwyty oraz wybicia szyby, których łączna wartość wyniosła 8770 zł, powodując łączne straty w kwocie 12355,67 zł na szkodę K. K. (2), przy

czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 (sześciu) miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w okresie od 14 sierpnia 2016r do dnia 15 sierpnia 2016r w miejscowości M. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1) po uprzednim wyłamaniu drzwiczek zabezpieczających w czterech automatach do gier, z ich wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia kasetki z zawartością bilonu w kwocie 1091 zł czym działał na szkodę M. P. w K., przy czym czynu tego dokonał w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 (sześciu) miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego zarzucanego mu w punkcie I czynu wypełniającego dyspozycję art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

2. uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego zarzucanego mu w punkcie II czynu wypełniającego dyspozycję art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz za winnego zarzucanego mu w punkcie III czynu wypełniającego dyspozycję art. 279 § 1 k.k. i przyjmuje, że czyny te wchodzą w skład ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

3. uznaje oskarżonego **A. H. (1)** za winnego zarzucanego mu w punkcie IV czynu wypełniającego dyspozycję art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz za winnego zarzucanego mu w punkcie V czynu wypełniającego dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. z tym, iż przyjmuje, że czyny te wchodzą w skład ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w miejsce z osobna orzeczonych w punktach 1 i 2 kar pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu **A. S. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 72 § 1 pkt. 1 i § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **A. S. (1)** tytułem próby na okres 3 (trzech) lat, zobowiązuje go do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, do naprawienia części szkód wyrządzonych przestępstwami przez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonych:

- M. W. (1) kwoty 740 (siedemset czterdzieści) złotych,

- (...) Sp. z o.o. w K. kwoty 545,50 (pięćset czterdzieści pięć złotych 50/100)

i oddaje go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,

6. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca K. K. (2) dowód rzeczowy w postaci dwóch głośników samochodowych a A. H. (1) dowód rzeczowy w postaci pompy ręcznej do paliwa zapisane pod pozycją Drz. 50/16 księgi dowodów rzeczowych,

7. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata L. K. kwotę 672 (sześćset siedemdziesiąt dwa) złote podwyższoną o 23 % podatku VAT od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. S. (1) z urzędu,

8. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSR Katarzyna Maciaszek

Sygn. akt II K 384/17

UZASADNIENIE

W dniu 2 lipca 2015r. w godzinach wieczornych pokrzywdzona M. W. (1) pozostawiła kosę spalinową marki S. model FS 56 wartości 600 zł w garażu znajdującym się na terenie jej posesji w miejscowości (...). W garażu tym znajdowała się także piła łańcuchowa spalinowa marki S. koloru pomarańczowego wartości 100 zł oraz piła łańcuchowa marki H. koloru czerwonego wartości 40 zł. Pokrzywdzona nie zabezpieczyła garażu i udała się do domu.

Oskarżony A. S. (1) udał się w godzinach nocnych na teren posesji pokrzywdzonej i z niezabezpieczonego garażu zabrał wskazane przedmioty. Początkowo schował je w szopie na terenie swojej posesji a następnie ukrył w zbożu. Następnego dnia rano M. W. (1) udała się do prac polowych. Gdy po 15 minutach wróciła stwierdziła brak wymienionych wyżej przedmiotów.

A. S. (1) w późniejszym czasie chwalił się mieszkańcom wsi, że ukraść wskazane przedmioty i mimo przeszukania policji nie udało się przedmiotów tych odnaleźć.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. – k. 246v., 49, 139, 146, zeznania świadka M. W. – k. 248, 56-57, kserokopia zdjęcia kosiarki – k. 58, kserokopia paragonu fiskalnego – k. 59, kserokopia gwarancji – k. 60, protokół oględzin miejsca – k. 61-62, materiał pogładowy – k. 69).

W dniu 25 maja 2016r. M. K. (1) – pracownik firmy (...) – po zakończonej pracy w miejscowości K. pozostawił zamkniętą koparkę marki V.. Koparka była zatankowana do pełna i znajdowało się w niej 300l oleju napędowego.

(dowód: zeznania świadków: M. K. – k. 249, 3-4, A. M. – k. 249v., 5-6).

Oskarżony A. S. (1) udał się do oskarżonego A. H. (1) po bańki i pompę do paliwa. Z bańkami udał się na miejsce postoju koparki i przy pomocy wężyka ściągnął znajdujące się w koparce paliwo. Następnego dnia na miejsce postoju koparki przyjechał A. H. (1). Początkowo wymieniony umówił się z oskarżonym A. S. (1), że jedynie odkupi od niego ściągnięty olej napędowy. Jednak po przybyciu na miejsce A. H. (1) wybił szybę w koparce oraz posiadaną breszką zaczął otwierać wszystkie zamki znajdujące się w koparce. Z koparki oskarżeni zabrali 2 akumulatory o łącznej wartości 1188,67 zł., dwie lampy halogenowe o łącznej wartości 290 zł., lampę błyskową koloru pomarańczowego wartości 730 zł, 2 głośniki o łącznej wartości 150 zł. oraz 300l oleju napędowego zakupionego po cenie 4,09 zł za litr tj. o łącznej wartości 1227 zł. powodując łączne straty 3585,67 zł na szkodę K. K. (2).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. – k. 246v., 49, 139, 146, częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. – k. 247, 29, 105, 130, zeznania świadków: M. K. – k. 249, 3-4, A. M. – k. 249v., 5-6, K. K. – k. 248, 98, protokół oględzin – k. 7-10).

W wyniku włamania w koparce oskarżeni uszkodzili zamki, korek wlewu paliwa, szybę, osłonę, klapę i uchwyt. W wyniku tych uszkodzeń powstały straty na łączną kwotę 8770 zł.

W wyniku przeszukania u A. S. (1) odzyskano 2 lampy halogenowe oraz 2 głośniki.

Wskutek włamania do koparki pokrzywdzona K. K. (2) poniosła straty na łączną kwotę 12.355,67 zł.

(dowód: zeznania świadka K. K. – k. 248, 98, protokół oględzin – k. 7-10, protokół przeszukania – k. 33-35, protokół zatrzymania rzeczy – k. 43-45, kopia faktury wraz z wyceną – k. 99-100, 288, faktura pro forma – k. 290, pokwitowanie – k. 101, informacja pokrzywdzonej – k. 254, 255, 289, 291-292).

W miejscowości M. na terenie posesji G. M. znajdowały się 4 automaty do gier należące do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.. Automaty znajdowały się na terenie ogrodzonej posesji, która na noc jest zamykana. W nocy z 14 na 15 sierpnia 2016r. oskarżeni A. S. (1) i A. H. (1) udali się na teren posesji G. M. i tam wyłamali drzwiczki w czterech automatach do gier, po czym z ich wnętrza zabrali kasetki z pieniędzmi w łącznej kwocie 1091 zł działając na szkodę (...) Sp. z o.o.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. – k. 246v., 139, 146, zeznania świadka S. G. – k. 248v., 80, protokół oględzin – k. 83-84).

Oskarżony A. S. (1) ma 19 lat. Posiada wykształcenie gimnazjalne, jest uczniem III klasy szkoły zawodowej. Jest stanu wolnego. Oskarżony utrzymuje się z renty rodzinnej w wysokości 700-800 zł miesięcznie. W przeszłości był karany tylko raz – w sprawie VII K 770/16 Sądu Rejonowego w Kaliszu wyrokiem z dnia 23 maja 2017r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nocy z 27 na 28 sierpnia 2016r. wspólnie i w porozumieniu z A. H. (1).

(dowód: dane osobopoznawcze - k. 246v., karta karna k. 89, kserokopia wyroku – k. 266, kserokopia aktu oskarżenia – k. 264-265).

Oskarżony A. S. (1) leczył się u lekarza psychiatry i psychologa. Biegli psychiatrzy stwierdzili u wymienionego zaburzenia zachowania u osoby z nieprawidłowym rozwojem osobowości. Oskarżony w chwili czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

(dowód: opinia biegłych psychiatrów – k. 221-224).

Oskarżony A. S. (1) w toku postępowania przygotowawczego, trzykrotnie przesłuchiwany, przyznał się do wszystkich zarzucanych mu w punktach I, II i III czynów (k. 49, 139, 146) i jeśli idzie o czyny zarzucane mu w punktach I i II, to wyczerpująco, ze szczegółami opisał zarówno miejsca popełnienia czynów, jak i sposób ich dokonania. Wymieniony opisał także sposób swojego postępowania ze skradzionymi przedmiotami. W trakcie postępowania sądowego oskarżony ponownie przyznał się do czynów zarzucanych mu w punktach II i III, natomiast nie przyznał się do czynu zarzucanego w punkcie I – popełnionego na szkodę swojej sąsiadki - oraz podtrzymał wszystkie uprzednio złożone wyjaśnienia, z wyjątkiem wyjaśnień dotyczących przyznania się do popełnienia przestępstwa na szkodę M. W. (1). Oświadczył, że wyjaśnienia dotyczące czynu z art. 278 § 1 k.k. (pkt. I) złożył pod wpływem nacisku ze strony komendanta Komisariatu Policji w S., który obiecał mu dobrą pracę oraz zwolnienie po złożeniu wyjaśnień.

Jako polegające na prawdzie Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego oraz z postępowania sądowego w zakresie, w jakim przyznał się do zarzucanych mu czynów (a więc w zakresie zgodnym z poczynionymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi). W toku postępowania przygotowawczego oskarżony składał wyjaśnienia spontanicznie, przytaczając jednocześnie szczegółowy sposób działania i okoliczności, o których wiedzę mogła posiadać jedynie osoba uczestnicząca w zdarzeniu. Wyjaśnienia te były jednocześnie logiczne, a nadto w pełni korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, uznanym za w pełni wiarygodny w postaci m. in. zeznań świadków i protokołów oględzin. Jako nie polegające na prawdzie Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku przewodu sądowego w zakresie jego zaprzeczenia sprawstwa czynu zarzucanego w punkcie I. Oskarżony zmieniając wyjaśnienia i nie przyznając się do popełnienia tego przestępstwa nie podał jakichkolwiek racjonalnych powodów zmiany swojego stanowiska. Wskazywał jedynie, iż wywierano na niego nacisk, a komendant Komisariatu Policji obiecał mu dobrą pracę oraz to, że po złożeniu wyjaśnień wypuści go. Wskazać jednak należy, iż wobec oskarżonego nie stosowano wówczas żadnych środków zapobiegawczych skutkujących pozbawieniem go wolności. Ponadto wymieniony w toku postępowania przygotowawczego oprócz wyjaśnień składanych w dniu 7 września 2016r. był jeszcze słuchany dwukrotnie: w dniach 8 października 2016r. oraz 27 października 2016r. Wówczas konsekwentnie przyznawał się do stawianych mu wszystkich zarzutów mimo, iż miał pełną możliwość wycofania się z wyjaśnień złożonych podczas pierwszego przesłuchania. Nic nie wskazywało na fakt, by wyjaśnienia te składane były w warunkach wykluczających swobodę jego wypowiedzi. Odnośnie do czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I wskazać ponadto należy, iż świadek M. W. (1), udzielając odpowiedzi na zadawane jej pytania wskazała, że po zdarzeniu osoba z jej rodziny przekazała jej, iż słyszała jak oskarżony A. S. (1), będąc pod wpływem alkoholu, chwalił się jak okradł pokrzywdzoną. Wskazać tu należy na wyjaśnienia samego oskarżonego złożone w dniu 7 września 2016r. (k. 49), gdzie oskarżony przyznając się do popełnienia czynu na szkodę M. W. (1) wskazał, iż już po popełnieniu czynu przechwalał się wśród mieszkańców wsi, że dopuścił się tego czynu i mimo dokonanego przeszukania policja nie znalazła zabranych przedmiotów. Podawanej przez oskarżonego w toku postępowania sądowego wersji nie wspierają w żaden sposób zeznania jego matki K. S., która w zeznaniach swych wskazała, iż w dniu 3 lipca 2015r. cały poranek od

godz. 9.00 spędziła w towarzystwie syna, więc nie miał on możliwości popełnienia przestępstwa na szkodę sąsiadki. Wskazać jednak należy, iż z wyjaśnień A. S. (1) złożonych w toku postępowania przygotowawczego wynika, że czynu tego dopuścił się w nocy z 2 na 3 lipca 2015r. Ponadto M. W. (1) brak sprzętu zauważyła, gdy wróciła z pola w dniu 3 lipca 2015r. o godz. 9.00. Natomiast z zeznań K. S. wynikało jedynie, iż cały czas była w towarzystwie syna począwszy od momentu, gdy rano wstał tj. od godz. 9.00. Wymieniona nie miała więc ani wiedzy, ani kontroli nad działaniami syna w godzinach nocnych i porannych do godz. 9.00.

Jako pozbawione waloru wiarygodności Sąd ocenił także wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) co do ilości ściągniętego z koparki V. oleju napędowego. Z konsekwentnych i wiarygodnych zeznań M. K. (1) oraz A. M. (2) wynika, iż koparka była zatankowana do pełna.

Jako niewiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia A. H. (1) co do faktu, iż nie popełnił on zarzucanych mu czynów wspólnie z A. S. (1). Przeczą temu wiarygodne i konsekwentne w tym zakresie wyjaśnienia tego ostatniego. Ponadto wskazać należy, iż wymienieni są dobrymi znajomymi, nie pozostają w żadnym konflikcie, który mógłby powodować złożenie przez A. S. (1) obciążających A. H. (1) wyjaśnień. Nie zasługuje na uwzględnienie wskazywany przez A. H. (1) argument, iż pomiędzy wymienionymi istnieje konflikt na tle sprawy o kradzież pojazdu typu quad. Z załączonych do akt dokumentów, ze sprawy Sądu Rejonowego w Kaliszu o sygn. akt VII K 770/16 (k. 258-266), nie wynika, by na tle tej sprawy powstał jakikolwiek konflikt między wymienionymi. Wręcz przeciwnie. Ich wyjaśnienia składane na potrzeby tamtego postępowania były jak najbardziej zbieżne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: M. W. (1), K. K. (2), S. G. (2), M. K. (1) i A. M. (2). Zeznania tych osób były jasne, konsekwentne i logiczne. Ponadto zostały one w zasadniczej części potwierdzone przez oskarżonego w złożonych przez niego wyjaśnieniach, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wszyscy świadkowie to osoby całkowicie obce w stosunku do oskarżonego, nie mające żadnego interesu w tym, aby zaistniałe zdarzenie przedstawiać w innym sposób, niż faktycznie przebiegało. W każdym przypadku świadkowie zeznawali, iż nie mają wiedzy kto dokonał przestępstwa na ich szkodę (z wyjątkiem M. W. (1), która powołała się na informację uzyskaną od innej osoby) wskazując jednocześnie czas popełnienia czynów i powstałą w ich wyniku szkodę. W związku z tym Sąd nie znalazł żadnych powodów do podważenia owych zeznań. Zeznania K. K. (2) co do wysokości poniesionej szkody znalazły potwierdzenie nie tylko w dokumentacji z firmy, która ma dokonać naprawy koparki (k. 99, 100, 288, 290) ale też w korespondencji z firmą ubezpieczeniową i wysokości żądanego odszkodowania (k. 291-292). Zeznania K. S. niczego nie wniosły w prowadzonym postępowaniu, gdyż dotyczyły one jedynie okoliczności miejsca pobytu jej syna w dniu 3 lipca 2015r. od godziny 9.00 a więc już po czasie, w którym popełniono przestępstwo.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Jedynie wskazać należy, iż zaliczona w poczet materiału dowodowego karta karna dotycząca oskarżonego A. S. (1) została uzyskana jeszcze przed zakończeniem postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Kaliszu o sygn. akt VII K 770/16 i stąd nie zawierała jeszcze danych o skazaniu tym wyrokiem.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nim władającej i objęcie go we własne władanie przez sprawcę. Czyn z art. 278 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, a skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę, tj. w chwili, gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie. Subiektywną cechą działania określonego w art. 278 § 1 k.k. jest zamiar przywłaszczenia, sprawca działa w celu włączenia rzeczy do własnego majątku, objęcia jej w posiadanie lub postępowania z nią jak właściciel. Kradzież może być popełniona wyłącznie umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego.

Nie ulega wątpliwości, że dokonując zaboru przedmiotów wskazanych w punkcie I oskarżony działał z zamiarem trwałego pozbawienia pokrzywdzonej możliwości dysponowania tymi rzeczami. Swoim działaniem wyjmował je

bowiem spod władztwa właścicielki i obejmował we własne posiadanie, a następnie rozporządził nimi jak własnymi (przekazał do dalszej odsprzedaży).

Odpowiedzialności za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. podlega ten, kto kradnie z włamaniem. Zgodnie z utwierdzonym orzecznictwem Sądu Najwyższego kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy jej sprawca zabiera w celu przywłaszczenia rzeczy w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza (Uchwała SN z 25.06.1980 r., VII KZP 48/78, OSNKW 1980/8/65, Wyrok SN z 08.07.1983 r., IV KR 132/83, OSNPG 1984/1/2). Każde działanie polegające na usunięciu lub pokonaniu przeszkody jak np. włamanie, uszkodzenie zamknięcia czy nawet otwarcie za pomocą podrobionego klucza lub wytrycha, stanowi pokonanie zabezpieczenia i jeśli towarzyszy mu zabór rzeczy winno być kwalifikowane jako włamanie. Stronę podmiotową stanowi zamiar bezpośredni. Jest to przestępstwo kierunkowe, ponieważ sprawca działa w celu przywłaszczenia lub osiągnięcia korzyści majątkowej. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, oskarżony A. S. (1) dopuścił się kradzieży wyposażenia koparki marki V. oraz kasetki z pieniędzmi z 4 automatów do gry poprzez pokonanie zabezpieczenia tych przedmiotów i tym samym wypełnił przedmiotowe i podmiotowe znamiona zarzucanych mu w punktach II i III czynów. Odnośnie do czynu zarzucanego w punkcie II wskazać należy, iż działanie oskarżonych polegające na usuwaniu przeszkody doprowadziło do powstania szkód, których wartość przekroczyła wartość zabranego mienia. Stąd w pełni podzielić należy zapatrywania oskarżyciela publicznego o konieczności zakwalifikowania tego czynu jako popełnionego w kumulacji z art. 288 § 1 k.k. – tj. przestępstwo zniszczenia mienia.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swoich bezprawnych i karalnych zachowań, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej. Stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego należy ocenić jako duży. Przemawia za tym postawa oskarżonego, która wskazuje na zupełny brak poszanowania dla cudzej własności oraz stopień i rodzaj naruszonych dóbr a także sposób działania a tym samym wielość pokrzywdzonych.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował częściowe przyznanie się do winy przez oskarżonego A. S. (1). Z uwagi na młody wiek oskarżonego nie sposób było natomiast przyznać przymiotu okoliczności łagodzącej o zasadniczym znaczeniu faktowi uprzedniej niekaralności oskarżonego (oskarżony czynu zarzucanego w punkcie I dopuścił się zaledwie 3 miesiące po ukończeniu 17 lat). Należało mieć natomiast na uwadze fakt, iż po popełnieniu czynów będących przedmiotem osądu w niniejszej sprawie oskarżony ponownie wszedł w konflikt z prawem (popełnił kolejne przestępstwo w nocy z 27 na 28 sierpnia 2016r.) za co został prawomocnie skazany.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. i art. 54 § 1 k.k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynów, Sąd na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za czyny zarzucane w punktach II i III – przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw zgodnie z brzmieniem treści art. 91 § 1 k.k. od dnia 1 lipca 2015r. – na podstawie art. 279 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności uznając, że kary te są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. Sąd połączył wymierzone oskarżonemu kary i wymierzył mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Ustalając wymiar kary łącznej Sąd wziął pod uwagę fakt występowania pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami związku przedmiotowego (wszystkie czyny popełnione były przeciwko mieniu) oraz bardzo bliski związek czasowym pomiędzy czynem zarzucanym w punkcie II i w punkcie III. Ustalając wymiar kary łącznej Sąd musiał brać także pod uwagę prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu zarówno prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Wymierzona kara ma znaczenie zarówno w zakresie indywidualnego oddziaływania kary na sprawcę, jak i także nie pozostaje bez znaczenia z uwagi na względy prewencji ogólnej związanej z wydzwiękiem, jaki zapadły w sprawie wywołać powinien w środowisku, w którym żyje oskarżony. Jednocześnie Sąd zastosował wobec wymienionego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności uznając, iż jego postawa, właściwości i warunki osobiste (przed popełnieniem przestępstw

będących przedmiotem osądu w niniejszej sprawie nie był uprzednio karany) uzasadniają przypuszczenie, iż pomimo niewykonania orzeczonej wobec niego kary jej cele zapobiegawcze i wychowawcze zostaną osiągnięte i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Wymiar okresu próby podyktowany został z jednej strony celem wychowawczego oddziaływania na oskarżonego, a koniecznością weryfikacji przyjętej prognozy z drugiej. Nałożono jednocześnie na oskarżonego środek probacyjny w postaci obowiązku informowania kuratora o przebiegu okresu próby i poddano wymienionego obligatoryjnemu dozorowi kuratora.

Jednocześnie celem maksymalizacji efektu wychowawczego Sąd zobowiązał oskarżonego A. S. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłacenie na rzecz M. W. (1) kwoty 700 zł oraz części szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym wspólnie z A. H. (1). Odnośnie do przestępstwa popełnionego na szkodę K. K. (2) Sąd nie orzekał tego środka probacyjnego z uwagi na toczące się postępowanie i dochodzenie roszczeń przez pokrzywdzoną od firmy ubezpieczeniowej.

W wyroku rozstrzygnięto także o dowodach rzeczowych zwracając je właścicielom.

Oskarżony korzystał z pomocy wyznaczonego mu obrońcy z urzędu i kosztów tej obrony nie uiszczył dlatego należało orzec jak w punkcie 7 wyroku ustalając ich wysokość na podstawie § 17 ust. 2 pkt. 3, § 20 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r, poz. 1714) – mając na uwadze datę wpływu aktu oskarżenia do Sądu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego, który nigdzie nie pracuje, jest uczniem i utrzymuje się renty rodzinnej Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

SSR Katarzyna Maciaszek